PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 668 (6102) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Joi 18 septembrie 1969

Trimișii noștri speciali la Atena transmit:

Carol Corbu la un pas de medalia de bronz la triplusalt

● Campionul olimpic Victor Saneev și-a confirmat clasa ● Vasile Sărucan — în finală la lungime ● Norocul nu i-a surîs nici acum lui Danek

Nu țin minte să fi văzut multe concursuri atletice în care rezultatele unei probe să fi fost un joc al hazardului, la discreția capriciilor vîntului, așa cum s-a întîmplat la triplul salt aici, pe stadionul Karaiskakis. Suflînd din spate, cu o intensitate variind între 0,20 m și 6,40 m/s, vîntul și-a ales favoriții cărora, după bunu-i plac, le-a facilitat săriturile. Din acest motiv, Eol (doar ne aflăm pe meleagurile... zeilor) a contribuit substanțial la trierea valorilor. Primul loc a revenit, indiscutabil, celui mai bun dintre cei 12 săritori reuniți în concurs, campionului olimpic Victor Saneev. El a marcat în prima încercare 17,34 m (vînt 4,10 m/s), după care în mod practic nu mai avea altceva de făcut decît să aștepte liniștit decernarea medaliei de aur. În aceste condiții, a mai interesat doar

Romeo VILARA

(Continuare în pag. a 4-a)

VASILE SĂRUCAN

NĂSTRUȘNICELE ÎNTÎMPLĂRI

Incet, incet, pe măsură ce soarele se pitea printre coloanele ionice al Parthenonului, adîncind umbra pe stadion, în jurul curbelor turtite (care favorizează paradoxal culoarele exterioare), spectatorii s-au înmulțit, așteptînd ca pe o binefacere aprinderea celor 200 de lanterne ce ornează — ciorchine — pilonii înalți de 50 m. Dar, dacă publicul își satisface gustul pentru frumosul efort atletic, urmărind pasionat și destul de competent întrecerile în toate sectoarele, suportînd cu stoicism pauzele uneori prea lungi dintre probe (în așa fel încît ieri am stat pe stadion de la orele 14,30 pînă la 21,30) — în schimb lumea specialiștilor (formată din conducători, oficiali, antrenori, arbitri și mai ales ziariști) este tulburată și frămîntată aci de două evenimente ieșite din comun.

În primul rînd este vorba de atitudinea cel puțin ciudată a federației de atletism din R. F. a Germaniei. Deși i s-a notificat din vreme, de către federația internațională, că alergătorul Jürgen May nu îndeplinește condițiile de cetățenie (minimum trei ani de reședință în noua țară), federația vest-germană a încercat să-l înscrie pe listele de concurs, iar cînd i s-a respins cererea a declanșat o suită de fapte de o inconsecvență de neînțeles. Deși anunțase că se va retrage, echipa R.F. a Germaniei a luat parte la defilare, pe urmă însă nu și-a prezentat concurenții la start în prima zi, pentru ca miercuri să comunice presei că totuși cele patru ștafete vor participa, apelînd astfel la un compromis care încurcă și mai mult lucrurile, lipsind un număr de atleți valoroși (de loc vinovați) de posibilitatea de a-și apăra șansele. Considerăm că — în această ocazie — conducerea lotului vest-german, lipsită de fermitate, nu a făcut un serviciu sportului.

În al doilea rînd, am avut prilejul cu totul inedit să vedem pe podiumul de premiere un atlet care pe teren nici nu a obținut calificarea în finala probei. Este vorba de discobolul suedez Rickard Bruch, care — potrivit foilor de arbitraj — a ratat toate cele trei aruncări din calificări (două

Victor BANCIULESCU

(Continuare în pag. a 4-a)

ECHIPELE ROMÂNEȘTI DE FOTBAL ÎN COMPETIȚIILE CONTINENTALE:

U. T. Arad — Legia Varșovia 1-2 (1-0)

Dinamo Bacău — Floriana F. C. 6-0 (3-0)

Glasgow Rangers — Steaua 2-0 (2-0)

Azi, la Lisabona, Rapid întîlnește pe Vitoria Setubal

(Citiți în pagina a III-a relatările trimișilor noștri la aceste partide)

Vasile Costa, cel mai bun brasist din Balcani
Foto: A. NEAGU

De astăzi, la piscina Dinamo

(în pagina a 2-a)

PORNIM ÎN LARG

de **George SBARCEA**

OLIMPIADA FEMININĂ DE ȘAH

În runda a 8-a a Olimpiadei feminine de șah pe echipe de la Dublin, România a învins Irlanda cu 2—0; Polihroniade a cîștigat la Noonan, iar Makai la Shaughnessy. Alte rezultate: U.R.S.S.-Cehoslovacia 2—0 (Gaprindașvili a învins-o pe Eretova, iar Kușnir pe Malypetrova); Ungaria-Iugoslavia 1—1; R. D. Germană-Belgia 2—0; Austria-R.F. a Germaniei 1—1. În clasament, pe primul loc se află U.R.S.S. cu 13½ p, urmată de Ungaria — 12½ p, Cehoslovacia — 11½ p, România — 10 p (un meci mai puțin și o partidă întreruptă), Iugoslavia — 9 p, etc.

NAȚIONALELE SENIORILOR ÎNCHEIE SUITA MARILOR COMPETIȚII REPUBLICANE

FINALELE ZILEI

100 m liber (m): Campion în 1968: **H. Schier** 55,6; Rec. nat.: **55,2**; 200 m liber (f): Campioană în 1968: **Cr. Balaban** 2:26,1; Rec. nat.: **2:20,8**; 100 m spate (m): Campion național în 1968: **V. Belea** 64,9; Rec. nat: **64,2**; 200 m spate (f): Campioană națională în 1968: **A. Andrei** 2:38,0; Rec. nat.: **2:32,9**; 400 m mixt (m): campion național în 1968: **D. Naghi** 5:06,2; Rec. nat.: **5:06,2**; 100 m bras (f): Campioană națională în 1968: **Cr. Stănescu** 1:21,1; Rec. nat.: **1:20,9**; 4×100 m liber (m): Campioană națională în 1968: **Steaua** 3:55,3; Rec. nat.: **3:45,4**.

A DOUA ZI A LUCRĂRILOR SIMPOZIONULUI ȘTIINȚIFIC INTERNAȚIONAL

MAMAIA, 17 (prin telefon). Lucrările Simpozionului internațional cu tema „Bazele științifice ale sportului de performanță" au continuat în saloanele hotelului „București" de la Mamaia.

În cea de a doua zi a lucrărilor au prezentat comunicări și referate: Kurt Tittel — R. D. Germană: „Presupuneri anatomo-funcționale și fenomene cantitative și calitative ale musculaturii striate"; Ferenc Bakonyi — R. P. Ungară: „Marea performanță și selecția"; Petre Cișmigiu — România: „Considerente metodico-științifice ale perfecționării tehnicii trăgătorilor de pistol viteză"; Ella Constantinescu — România: „Aspecte privind raportul dintre volum și intensitate și efectul ritmului de joc asupra randamentului tehnic în tenis de masă"; Jan Jaworski, Zenon Wazny — R. P. Polonă: „Cercetări asupra criteriilor de selecție a tinerilor pentru sportul de performanță — după exemplul atletismului și natației"; Karol Stranai — R. S. Cehoslovacă: „Explicația științifică a fenomenelor sportive"; Leon Teodorescu — România: „Contribuții la teoria și practica utilizării metodei modelării în jocurile sportive".

Ieri la prînz, participanții români și străini la lucrările Simpozionului au fost invitați la un coctail oferit de Consiliul popular al municipiului Constanța. Tovarășul Ion Popa, prim-vicepreședinte al Consiliului municipal Constanța, a rostit un cuvînt de salut, exprimînd satisfacția forurilor locale pentru faptul că litoralul românesc începe să fie ales tot mai frecvent drept gazdă a unor manifestări științifice importante. Domnia sa a urat succes lucrărilor Simpozionului și un sejour plăcut tuturor participanților.

Romulus BALABAN

10 MINUTE DE... REGULAMENT!

Aflăm — și vestea aceasta are darul să ne bucure cu precădere, venită fiind dintr-un fief renumit cîndva pentru recalcitranța spectatorilor săi — că pe stadionul din Ploiești au fost instalate, în văzul tuturor, panouri, care îndeamnă publicul la ținută demnă și sportivitate...

Este aceasta, indubitabil, o idee susceptibilă expansiunii, idee care, plasată în contextul general al acțiunilor de educare a publicului, ar putea da rezultate deosebite, contribuind în mod plenar la crearea, în incinta arenelor noastre, a atmosferei celei mai propice spectacolului sportiv, aflat în perimetrul legilor elementare ale fair-play-ului.

Plecînd de la vestea de mai sus, este, poate, inutil să mai dezbatem aici, în puține rînduri, ce influență are publicul spectator asupra psihicului jucătorilor din gazon și, implicit, asupra manierei — fidelă sau nu sportivității — de desfășurare a partidei propriu-zise.

Recunoscînd, însă, bona fide, influența de care vorbeam și făcînd o cît de succintă trecere în revistă a tribunelor noastre fotbalistice — trecere în revistă care, dincolo de caracterul eterogen al asistenței, permite fundamentarea unor concluzii certe —, trebuie să semnalăm, cu regret, că marea majoritate a spectatorilor turbulenți își manifestă indignarea în virtutea unui argument care nu ține — cum se crede întotdeauna — cu orice preț de patriotismul local, ci aparține altuia, mai prozaic: NECUNOAȘTEREA REGULAMENTULUI!

A nu accepta că mulți din obișnuiții stadioanelor nu sînt la curent cu litera inflexibilă a regulamentului — evident, între coordonatele unui public în general informat, pertinent — ni se pare a nu accepta o realitate de fapt...

Dovezile, culese duminică de duminică din tribune — **„ofsaid!"** la repunerea mingii de la margine, **„ce-are dom'le cu ai noștri de-i împinge?!"**, cînd zidul nu vrea să se deplaseze la cei 9 metri, **„ce fluieră, nebunul ăsta?"**, cînd arbitrul sancționează, cu justețe, al cincilea pas al portarului, și cîte altele — sînt, credem, inatacabile, ele demonstrînd, fără putință de tăgadă, cît de puțin cunosc litera legii fotbalistice unii dintre spectatorii noștri...

Dacă pomenitele panouri îndeamnă la disciplină și respect în incinta stadionului, ne întrebăm dacă pregătirea teoretică a spectatorilor nu trebuie să preocupe, cel puțin în egală măsură, pe gospodarii stadioanelor noastre, ei fiind interesați în menținerea unei atmosfere cît mai favorabile jocului de pe gazon?

Nu ne gîndim numai la afișe, panouri, broșuri sau alte mijloace care ar necesita investiție materială și de timp, ci credem că ideea — sugerată și altădată — a utilizării pauzei meciurilor în scopul informării spectatorilor, prin intermediul stațiilor de radioficare, pe marginea paragrafelor celor mai dificile ale regulamentului, ar fi deopotrivă eficientă pe cît realizabilă.

Ni se pare aceasta o soluție simplă, menită să impulsioneze fair-play-ul stadioanelor, și aflată totodată la îndemîna tuturor echipelor-gazdă...

Ovidiu IOANIȚOAIA

Trimisul nostru special, EMANUEL VALERIU, transmite din Cleveland

„MR. HOPE" — OMUL SPERANȚEI — POATE FI ȘI OMUL VICTORIEI?

Un interviu cu celebrul antrenor australian HARRY HOPMAN, care pregătește echipa de tenis a României pentru Challenge-round

Ieri a fost prima zi de toamnă, la Cleveland. De dimineață, ni s-a părut curios să nu mai vedem soarele pe cerul orașului, aceasta făcîndu-ne să ne gîndim în primul rînd nu la plăceri personale, ci mai ales la condițiile în care se va desfășura Challenge-round-ul. Din cauza vremii nefavorabile, antrenamentele au fost stînjenite, jucătorii noștri reușind totuși să-și facă pregătirea în două ore de dimineață, în timp ce partenerii lor americani au stat aproape tot timpul la teren, așteptînd zadarnic ca ploaia intermitentă să le îngăduie efectuarea programului, după orarul stabilit.

Cu toată această schimbare de decor, Harry Hopman era mai bine dispus aseară (N.R. marți), la ora 10, cînd își făcea obișnuitul tur prin camerele băieților pentru a-i invita la culcare. Așa cum ne promisese, el ne-a acordat o convorbire, făcîndu-i în schimb să aștepte pe reprezentanții televiziunii de la New—York, după ce în prealabil blocase un mare grup de ziariști în restaurantul hotelului Somerset Inn, fără ca aceștia să-și dea măcar seama, prin interdicția comandată telefonistei de a nu da nici o legătură în camerele locuite de echipierii noștri.

Bucurîndu-ne, astfel, de o adevărată exclusivitate pentru moment și uzînd de amabilitatea celebrului nostru interlocutor, am început discuția cu rugămintea de a ne explica ce anume l-a atras spre echipa română.

— **În primul rînd**, a spus marele specialist australian, **trebuie să știți că urmărind meciul Anglia—Brazilia, din semifinala inter-zone a Cupei Davis, mi-am dat seama că echipa României are șanse să învingă pe cea britanică. De aceea, l-am căutat imediat prin telefon pe Țiriac la București, în timpul meciului cu India, pentru a-l determina să vină cît mai repede în insulă, pentru a juca pe gazon. Aceasta fiindcă eram convins că românii au șanse să meargă în Challenge-round. N-am reușit să-l găsesc pe Țiriac, dar l-am contactat, tot telefonic, după cîteva zile, la Hamburg. Prima reușită a fost să-l fac să accepte ideea acestei șanse și să influențez acea concepție prealabilă potrivit căreia echipa sa trebuia să cedeze necondiționat la Wimbledon. Mi s-a părut că sub raport psihologic, dar și în abordarea unei pregătiri corespunzătoare, aceasta era absolut necesar.**

Decj, la început, a fost un calcul al șanselor. Dar — răspunzînd mai direct la întrebarea dv. — **pot spune că vizita făcută acum un an în România și felul deosebit de călduros în care am fost primiți atît eu cît și tenismanii din echipa Australiei, mă fac să am o afecțiune aparte pentru echipa României. Încă de la Londra mi-am îngăduit să dau jucătorilor români cîteva mici sugestii în ceea ce privește abordarea discuțiilor din ședința tehnică dinaintea întîlnirii cu Anglia, apoi unele puncte privind antrenamentul etc.** (N.N. discutînd cu jucătorii noștri despre aportul lui Hopman în meciul de la Londra, ne-am dat seama că se cere subliniată modestia acestuia).

— Nu înțelegem totuși, am insistat, cum urmărind un joc în care echipa României nu evolua, ați ajuns la concluzia că ea poate merge în Challenge-round... Și, pe de altă parte, sîntem curioși să știm dacă, asociindu-se unei formații considerate ca outsider, celebrul om de tenis Harry Hopman nu s-a gîndit oare la un risc de prestigiu.

— **Chiar astăzi am fost întrebat despre acest lucru, dar cu alte cuvinte, de către redactorul lui „New York Times". Iată ce i-am răspuns: Dacă i-aș fi cunoscut pe tenismanii indieni tot atît de bine ca pe cei români și dacă aș fi fost solicitat, i-aș fi asistat pe aceștia. Căpitanul echipei americane, Donald Dell, a și discutat cu mine posibilitatea unei colaborări prin angajament în S.U.A. pe perioada următorilor 10 ani. Cu toate că s-ar părea normal să caut a evita prezența mea alături de tenismanii României, în raport cu interesul meu personal, nu am ezitat să continui ce începusem. La meciul Anglia—Brazilia, în urma victoriei lui Koch asupra lui Cox și a evoluției lui Mandarino aproape de o victorie, am căpătat certitudinea că Țiriac și Năstase îi pot înfrînge pe fiecare dintre englezi, chiar fără ca aceștia să joace neapărat prost. Pe lîngă aceasta, consideram că românii vor avea un punct sigur la dublu. Sînt convins și**

(Continuare în pag. a 4-a)

O fotografie din albumul turneului internațional de tenis de la Mamaia, 1968: Harry Hopman, la o cafea, pe terasa de la „Modern".

SCURTE ȘTIRI EXTERNE ● SCURTE ȘTIRI EXTERNE

● **Cea de a 49-a ediție a Turului ciclist al Cataloniei** a luat sfîrșit, la Manresa, cu victoria rutierului spaniol Mariano Diaz, urmat de italianul Bitossi.

● **Virginia Rickard (13 ani neîmpliniți!), copilul teribil al natației australiene**, a reușit, la Sydney, să parcurgă distanța de 100 m liber în 1:05,8 (bazin de 50 m). Ea a realizat în probele de 200 și 400 m liber timpurile de 2:21,8 și respectiv 4:52,1.

● **Cu prilejul campionatelor de atletism ale Ugandei**, care au avut loc la Kampala, sprinterul Dralu a parcurs distanța de 100 m plat în 10,1. Nathan, un atlet necunoscut, s-a clasat pe locul doi cu 10,2.

● **„Memorialul Capablanca"** s-a încheiat la Havana cu victoria marilor maeștri sovietici Alexei Suetin și Viktor Korcinoi, clasați pe primul loc la egalitate cu cîte 11 p din 15 posibile. I-au urmat în clasament șahiștii Gligorici (Iugoslavia) — 10½ p, Donner (Olanda), Uhlmann (R. D. Germană) — 9½ p, Radulov (Bulgaria) — 9 p, Parma (Iugoslavia) — 8½ p etc. Maestrul român Dolfi Drimer a ocupat locul 11 cu 6 p. În runda a 8-a a campionatului unional de șah, Savon a cîștigat la Tal, Lutikov la Furman și Taimanov la Zaițev. A fost consemnată remiza în partidele Gheller — Petrosian, Liberson — Polugaevski, Smislov — Averkin, Platonov — Stein, Holmov — Gipslis, Vasiukov — Balașov și Gufeld — Juhovițki. Partida Kupreiciuk — Tukmakov s-a întrerupt.

● **Pe traseul Bridgehampton (S.U.A.) s-a desfășurat un concurs internațional automobilistic** de viteză. Pe primul loc s-a clasat Denis Hulme (Noua Zeelandă), urmat de compatriotul său Mc Laren și de elvețianul Siffert. Hulme a realizat pe un traseu în lungime de 321 km o viteză medie orară de 190,424 km.

● **A început cel de al 24-lea campionat unional de hochei pe gheață.** Participă 12 echipe, care își vor disputa între ele patru tururi. În etapa inaugurală, T.S.K.A. Moscova a întrecut cu 8—2 pe Spartak Moscova. Alte rezultate: Dinamo Moscova — Himik 5—3; Torpedo Gorki — SKA Leningrad 4—1; Sibir Novosibirsk — Avtomobilist Sverdlovsk 7—3.

ÎN MARILE COMPETIȚII EUROPENE DE FOTBAL

În competițiile europene de fotbal s-au disputat numeroase întîlniri. În „Cupa europeană a tîrgurilor": **Liverpool — Dundalk 10—0 (!); Lausanne — Vasas Győr 1—2; F. C. Zürich — Kilmarnock 3—2; Carl Zeiss Jena — Altay Izmir 1—0; Wiener Sport Club — Ruch Chorzow 4—2; J. S. K. Slavia Sofia — Valencia 2—0; Dunfermline — Bordeaux 4—0** (toate meciuri tur); **Skeitd Oslo — München 1860 1—2** (în tur 2—2); **Anderlecht — Reykjawik 2—0** (în tur 6—0). În „Cupa campionilor europeni": **T.S.K. Sofia — Ferencvaros Budapesta 2—1. Steaua Roșie Belgrad — Lynfield Belfast 8—0 (!); Vorwaerts Berlin — Panathinaikos Atena 2—0.** În „Cupa cupelor": **Dukla Praga — Olympique Marseille 1—0; F. C. Magdeburg — M. T. K. Budapesta 1—0.**

DATELE FINALELOR

Comitetul executiv al U.E.F.A., întrunit la Stockholm, a stabilit ca finala actualei ediții a „Cupei campionilor europeni" să se desfășoare la Roma sau la Milano în ziua de 6 mai 1970. S-a mai hotărît ca finala „Cupei cupelor" ediția 1969—1970 să aibă loc la 29 aprilie la Viena.